

[Alfred Jensen.]

krænket foreningsfriheden, klapset af — og det er det, vort forslag tilsigter.

Jeg mærkede mig, at det ærede medlem hr. Lindberg sagde, at da man i San Francisco behandlede denne sag — eller en noget lignende sag — var man enig om, at de forhold, der bestod i Danmark, var af en sådan beskaffenhed, at der ikke skulle særlige lovforanstaltninger til. Ja, det bekræfter kun, hvad jeg sagde allerførst om konventionens luftige indhold.

Jeg vil igen fastslå, at de, der kender til forholdene, må vide, at disse bestemmelser ikke efterleves, og at arbejderne ikke er beskyttet, som de bør være beskyttet; men det ærede medlem har naturligvis ret i, at vi er gået langt længere, end konventionen kræver.

Det ærede medlem hr. Lindberg mente også, at tillidsmændene var ganske godt beskyttet, og hvis jeg forstod hans udtalelser ret, ville han give udtryk for, at her i Danmark kan en tillidsmand ikke afskediges, medmindre der er arbejdsmangel. Det er ingenlunde rigtigt. Der er adskillige tillidsmænd, der trues med afskedigelse, fordi de er en torn i øjet på arbejdsgiveren og netop er det, fordi de optræder som gode talsmænd for deres kammerater. Der ligger adskillige sager i arkiver, som viser, hvordan tillidsmænd, der har optrådt upåklageligt på arbejdspladsen i deres forhold til kammeraterne og overfor virksomheden, og som har kunnet udføre deres arbejde, er blevet afskediget, fordi de har talt deres kammeraters sag — og udelukkende er afskediget, fordi de stod som tillidsmænd. Jeg ved meget vel, at man har hele 2 måneders varsel, men det føler jeg ikke er tilstrækkeligt. Det kan dog ikke være en tilstrækkelig beskyttelse, at man opsiges med 2 måneders varsel, når man tager i betragtning, at det i det samfund, vi lever i, ikke er ukendt, at den virksomhed, som sætter en tillidsmand på porten, henvender sig til andre firmaer indenfor samme branche og beder dem om at være det firma, der har foretaget afskedigelsen, behjælpelige med at holde den afskedigede borte fra arbejdet.

En sådan beskyttelse er vel nok noget værd i den første periode, men den er ikke fyldestgørende; det må det ærede medlem

vide. Når der foreligger dette, at der er betalt erstatninger til tillidsmænd, som er blevet afskediget, og som man må erkende ikke har gjort sig skyldige i noget, som kunne siges at begrunde en afskedigelse i almindelighed, vil det altså sige, at der foreligger en reel krænkelse af retten til at drive fagforeningsvirksomhed.

Jeg har nævnt sådanne tilfælde, da vi behandlede konventionen, men vil gerne nævne endnu et tilfælde. Hos Hess i Vejle ville de afskedige en tillidsmand, der talte sine kammeraters sag. Han blev ikke afskediget, fordi det viste sig, at arbejderne ved solidarisk optræden kunne overtale firmaet om, at det stod sig ved at beholde tillidsmanden, og efter en kortvarig konflikt viste det sig, at firmaet var fordel kunne anvende ham i virksomheden. Nu forhandler man om nedsættelse af tekstilarbejdernes lønninger på en række virksomheder her i landet, især hos Mogensen & Dessau i Odense. Firmaet har foreslået reduktion af lønningerne, tre tillidsmænd har nægtet at gå med hertil og har sagt: vi må beholde de lønninger, vi har, og går ikke med til nogen reduktion. Disse tre tillidsmænd er blevet afskediget. Disse tilfælde viser, hvordan stillingen er, de viser, hvor nødvendigt det er, at der sættes ind for at beskytte tillidsmændene.

Jeg havde adskillige bemærkninger at gøre til de udtalelser, der er fremsat, men den talletid, der er levnet os efter den nye forretningsorden, giver jo ikke en ordfører mulighed for at brede sig over alle de detailspørgsmål, som er fremdraget. Jeg skal blot fastslå, at det, som er nævnt her fra talerstolen som begrundelse for, at vort forslag ikke er nødvendigt, ikke er i overensstemmelse med de vanskeligheder, arbejdere og funktionærer står i ude omkring i landet; de har ikke den beskyttelse, som er nødvendig.

Det ærede medlem hr. Lindberg rejste spørgsmålet om, hvorvidt afskedigelse af enkeltmand også burde kunne rejses overfor faglige domstole. Ja, jeg er blevet spurgt, hvorfor dette problem ikke er taget med i vort lovforslag. Jeg har svaret, at jeg i første række har holdt mig til det, der stod i konventionen, men iøvrigt er opmærksom på dette spørgsmål. Hvis det ærede medlem